

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Fra sundhedsstyrelsen har indenrigsministeriet modtaget indstilling om, at der søges gennemført visse lempelser, for så vidt angår nogle af de i apotekerlovens § 4 indeholdte forbud mod reklamering. Sundhedsstyrelsen har herved henvist til, at det i henhold til § 4, stk. 3, nedsatte nævn, det såkaldte reklamenævn, nu har virket i over 4 år, og at det i dette tidsrum har behandlet sager om ca. 1 000 annoncer vedrørende ca. 350 forskellige varer. På grundlag af det herved tilvejebragte erfaringsmateriale er reklamenævnet og sundhedsstyrelsen kommet til det resultat, at det ubetingede forbud i § 4, stk. 1, hvorefter det på enhver måde er forbudt at reklamere for varer som virksomme eller forebyggende mod sygdomme eller sygdomssymptomer, i enkelte tilfælde fører til strengere resultater, end det må anses for ønskeligt. Det er herved fremhævet, at man ved håndhævelsen af bestemmelsen — i overensstemmelse med en fra indenrigsministeriet indhentet udtalelse — ikke har ment at have holdepunkter for at kunne foretage en indskrænkende fortolkning af bestemmelsen, men at man har ment, at bestemmelsen måtte antages at omfatte alle sygdomme og sygdomssymptomer samt alle varer, både lægemidler og ikke-lægemidler, ligesom man har ment at måtte fortolke bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, således, at sundhedsstyrelsen ved de dispensationer og godkendelser, der kan meddeles i henhold til stk. 2 og 3, må være bundet af forbudsbestemmelsen i § 4, stk. 1. Endelig er det oplyst, at det under reklamenævnets virksomhed har vist sig ønskeligt at følge den praksis, at nævnet ikke blot får forelagt sager vedrørende reklamering for lægemidler i pressen, jfr. § 4, stk. 3, men også sager vedrørende de andre i § 4 omhandlede reklamespørgsmål, og man har opnået tilslutning fra indenrigsministeriet til, at denne praksis følges.

Som eksempler på områder, hvor det har vist sig ønskeligt at kunne give befolkningen en vis vejledning gennem en fornuftig reklamering, har sundhedsstyrelsen og reklamenævnet fremhævet dels de i landbruget anvendte fodertilskudspræparater, der har forebyggende virkning mod en række sygdomme, som vil kunne volde det danske landbrug betydelige tab, dels de moderne arbejdstole, som kan forebygge forskellige erhvervslidelser. Såvel fra landbrugsfaglig side som af direktoratet for arbejdstilsynet gøres der et betydeligt arbejde for at udbrede kendskabet hertil, og det

må anses for ønskeligt, at dette arbejde ikke hæmmes ved, at der savnes mulighed for, at man også gennem annoncer og brochurer kan give visse faktiske og korrekte oplysninger.

I overensstemmelse hermed har sundhedsstyrelsen og reklamenævnet foreslået, at der gennemføres en ændring af apotekerlovens § 4, stk. 1. Det anses imidlertid ikke for muligt på forhånd at give generelle regler for, på hvilke områder der bør gives tilladelse til en sådan udvidet reklamering, samt hvilket indhold en sådan reklamering kan have, og da det på den anden side må anses for meget betænkeligt at forspilde de fra alle sider anerkendte resultater, som er opnået på grundlag af reklamenævnets virksomhed, ved at der åbnes en udvidet adgang til ukontrolleret reklamering på dette område, foreslås det at opretholde det bestående forbud i apotekerlovens § 4, stk. 1, men at tillægge sundhedsstyrelsen en bemyndigelse til at kunne dispensere herfra.

Indenrigsministeriet har kunnet tiltræde de af sundhedsstyrelsen og reklamenævnet anførte betragtninger og har i overensstemmelse hermed udarbejdet et forslag til ændring af apotekerlovens § 4, stk. 1. Samtidig har man ved et nyt stykke 8 til § 4 foreslået lovfastet den foran omtalte praksis, hvorefter reklamenævnet også tager stilling til andre reklamespørgsmål end dem, der omhandles i § 4, stk. 3. Endelig har man foreslået visse ændringer til § 4, stk. 2; disse ændringer tilsigter imidlertid kun at gøre denne lovbestemmelse klarere, således at man løser forskellige, mindre tvivlsspørgsmål, som har meldt sig ved anvendelsen af bestemmelsen.

Til § 2.

Den 20. december 1952 nedsatte indenrigsministeriet i medfør af § 19 i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet en kommission med den opgave at fremkomme med indstilling om en revision og ajourføring af den af ministeriet for sundhedsvæsen under 4. april 1929 udfærdigede anordning om apotekervarer.

Baggrunden for nedsættelsen af denne kommission er den meget betydelige udvikling, der i de senere år har fundet sted på lægemiddelområdet, og som har bevirket, at de nugældende regler om, hvilke lægemidler der skal være apotekerne forbeholdt, allerede længe har været forældede. Når apotekervæsanordningen af 1929 ikke tidligere er søgt revideret, skyldes det dels de særlige handelsforhold under krigen, og dels at man, forinden der